

Nr 554

Av herr Jonsson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 62, angående vissa norrlandsfrågor.

I propositionen nr 62 föreslås beträffande det norrländska jordbruket bland annat att ökade möjligheter skall skapas för koncentrerade statliga insatser inom vissa utvalda geografiska områden i övre Norrland för att där genom driftrationalisering samt inre och yttre rationalisering medverka till uppbyggnaden av fullt bärkraftiga, på längre sikt bestående brukningsenheter. För att ej medelsresurserna skall splittras på ett mindre ändamålsenligt sätt bör enligt propositionen de nyssnämnda koncentrerade rationaliseringsinsatserna tills vidare endast ske inom Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län. Även i fråga om skogsbruket i övre Norrland har i propositionen föreslagits åtgärder i syfte att de statliga insatserna i viss mån skall koncentreras till vissa projekt, där en upprustning på det skogliga området bör ske. Bidragsgivningen för detta ändamål föreslås i propositionen också begränsad till de fyra nordligaste länen.

Enligt vår mening är syftet med förslagen i berörda delar av propositionen — att koncentrera de statliga insatserna till vissa utvalda områden — att hälsa med tillfredsställelse. Härigenom torde nämligen komma att ernås bättre resultat än om de för ändamålen tillgängliga resurserna splittas på alltför många håll. Vi anser emellertid att den i propositionen föreslagna begränsningen av nyssnämnda insatser på jordbrukets och skogsbrukets områden till de fyra nordligaste länen är alltför snäv. Inom vissa delar av Gävleborgs län föreligger nämligen ur topografiska, klimatiska och fastighetsstrukturella synpunkter likartade förhållanden som i vissa delar av de fyra nordligaste länen. Dessa förhållanden medför att jordbrukets produktionsförutsättningar och driftinriktning i berörda hälsingebygder i stort sett motsvarar vad som gäller i exempelvis angränsande delar av Västernorrlands län. Behovet av skoglig upprustning inom här åsyftade delar av Gävleborgs län är också av samma karaktär som i de nordligare länen. Sålunda föreligger stort behov av att ändamålsenliga och lämpligt lokaliserade skogsbyvägar utbygges.

Vi vill även framhålla att avflyttningen inom skogsbygderna i de norra delarna av Gävleborgs län är stor. Härigenom vållas betydande näringspolitiska, befolkningspolitiska och sociala svårigheter, vilkas verkningar är mycket kännbara för samhällslivet i dessa områden. De speciella skäl som i propositionen anförts för att bistånd skall lämnas för tillskapande

Bihang till riksdagens protokoll 1960. 3 saml. Nr 554—560

i vissa trakter av en i sig själv lönsam jordbruksproduktion är alltså för handen jämväl i oförmälda bygder.

Det är för oss känt att vederbörande länsmyndigheter — lantbruksnämnd, lantmäteriet, hushållningssällskap och skogsvårdsstyrelse — beaktar de föreliggande problemen i fråga om jordbruket och skogsbruket i berörda delar av Gävleborgs län och strävar efter att med nu tillgängliga resurser åstadkomma rationaliseringar av den art som de i propositionen föreslagna åtgärderna åsyftar. Förutsättningarna för att ernå goda rationaliseringsresultat skulle enligt vår mening emellertid i hög grad förbättras, därest det i propositionen föreslagna särskilda stödet till åtgärder i Norrland på jordbrukets och skogsbrukets område finge disponeras jämväl inom de områden av Gävleborgs län som är jämförbara med de fyra nordligaste länen.

På grund av det sagda hemställer vi,

att riksdagen vid sin behandling av propositionen nr 62 måtte besluta

a) att i propositionen föreslagen medelsanvisning av 1 300 000 kronor under anslaget Bidrag till produktionsbefrämjande åtgärder i Norrland m. m. för täckande av utgifter för koncentrerade rationaliseringsinsatser inom de fyra nordligaste länen får utnyttjas även beträffande jämförbara områden inom Gävleborgs län, samt

b) att i propositionen föreslagen medelsanvisning av 1 000 000 kronor under anslaget Åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m. m. för bidragsgivning till nya skogsvårdsföretag inom de fyra nordligaste länen jämväl får tagas i anspråk för bidragsgivning inom jämförbara områden i Gävleborgs län.

Stockholm den 21 mars 1960

Jon N. Jonsson

Erik Svedberg

Axel Emanuel Andersson
